

ת"פ 23201/01 - מדינת ישראל נגד מוחידי אבו צהיבאן, עימד אלחבאנין (עציר)- נדון

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 23201-01-13 מדינת ישראל נ' אבו צהיבאן ואח' (שלום רחובות) 02 אפריל 2014
ת"פ 67626-10-13 מדינת ישראל נ' אבו צהיבאן (שלום רחובות)
ת"פ 30293-08-11 (שלום באר-שבע)
ת"ד 3089-07-13 (תעבורה אשקלון)

בפני כבוד השופטת שרון קיסר
המאשימה

מדינת ישראל

נגד

הנאשמים

1. מוחידי אבו צהיבאן
2. עימד אלחבאנין (עציר)- נדון

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד שני קופנהגן

ב"כ הנאשם 1 עו"ד קרן נחמן

הנאשם 1 בעצמו

גזר - דין

1. הנאשם 1 הורשע, בארבעה כתבי אישום אותם צירף, חלקם מתוקנים, על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירות כדלקמן:

התפרצות לדירת מגורים, לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977, **גניבה**, לפי סעיף 383 וסעיף 384 לחוק, **קשירת קשר לפשע**, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק, **גניבת רכב בצוותא חדא**, לפי סעיף 413ב'(א)+ סעיף 29 לחוק, **פריצה לרכב בצוותא חדא**, לפי סעיף 413 ו' סיפא+ סעיף 29 לחוק, **חבלה במזיד ברכב**, לפי סעיף 413ה' לחוק, **נהיגה בזמן פסילה**, לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] התשכ"א-1961 (2 עבירות), **נהיגה ללא פוליסת ביטוח**, לפי סעיף 2(א) לפקודת הביטוח [רכב מנועי] התש"ל-1970 (2 עבירות), **החזקת נכס חשוד כגנוב**, לפי סעיף 413 לחוק, **והפרת הוראה חוקית**, לפי סעיף 287 (א) לחוק.

2. יצוין, כי נאשם 2 צירף תיק זה לתיק נוסף המתנהל בבית המשפט המחוזי בבאר שבע.

עמוד 1

3. כתב האישום המתוקן בת"פ 30293-08-11 (שלום באר-שבע)

ביום 26.7.2011, בין השעות 5:30 לבין השעה 11:00, התפרצו הנאשמים בצוותא לביתו של עאדל אבו סהיבאן שברהט, בכך שפתחו את דלת ביתו באמצעות מפתח שהיה מונח מעל הדלת, ונכנסו לתוכו. הנאשמים גנבו בצוותא חדא מתוך הבית האמור, תכשיטי זהב שכללו שלוש טבעות, שרשראות וסך של 800 ₪.

את הזהב האמור לעיל מכרו הנאשמים בצוותא חדא בשטחי הרשות הפלסטינית תמורת 10,000 ₪.

הוריהם של שני הנאשמים שילמו למתלונן סכום כסף בסך 10,800 ₪.

כתב האישום המתוקן בת"פ 23201-01-13 (שלום רחובות)

ביום 27.12.2012 החליט פקד יוסי אביטן לפסול את נאשם 1 מלהחזיק ברישיון נהיגה לתקופה של 30 ימים.

עובר למועד 6.1.2013 בסמוך לשעה 17:00, קשרו הנאשמים קשר לביצוע התפרצות לרכב וגניבתו. לשם מימוש הקשר וקידומו, הצטיידו הנאשמים בכפפות. באותו מועד ובאותן הנסיבות, החנה מקס אלקסלסי את רכבו מסוג מזדה (להלן: "הרכב") בסמוך לביתו בבני עייש.

בין המועדים 6.1.2013 בסמוך לשעה 17:00 לבין 7.1.2013 בסמוך לשעה 00:47, פרצו הנאשמים לרכב בדרך שאינה ידועה למאשימה. מיד ובסמוך לכך, שברו הנאשמים את חובק ההגה ברכב, הוציאו את החלק האחורי של הסוויץ', הניעו את הרכב ונסעו מהמקום.

ביום 7.1.2013, בסמוך לשעה 00:47, הבחינו שוטרים בנאשם 1 נוהג ברכב, כאשר נאשם 2 ישב בכסא הנוסע הקדמי, בכביש 310 ליד רהט.

כתב האישום בת"ד 3089-07-13 (תעבורה אשקלון)

ביום 29.12.2012 בשעה 03:30 או בסמוך לכך, נהג הנאשם ברכב פרטי, ברחוב הכוהנים והגיע לרחוב מנחם בגין בבני עייש, כאשר ביום 27.12.2012 נפסל הנאשם מלהחזיק ברישיון נהיגה למשך 30 ימים על ידי קצין משטרה, בנוכחותו, בתיק משטרה שמספרו: 3020100772.

כתב האישום בת"פ 67626-10-13 (שלום רחובות)

ביום 29.10.2013, בשעה 23:10 או בסמוך לכך, החזיק הנאשם על גופו המחאה על שם "גלאור אופנה בע"מ" על סך 27,000 ₪.

ביום 5.7.2013, בשעה 04:30 או בסמוך לכך, שהה הנאשם באזור צומת בית קמא, בעת שנהג ברכבו, בשעה שהיה עליו להיות בביתו באותה עת, על פי תנאי שחרור שהוטלו עליו בתיק מ"ת 23325-01-13.

4. הצדדים הסכימו במסגרת הסדר טיעון, כי עובר לטיעונים לעונש, יתקבל תסקיר מבחן בעניינו של הנאשם 1, וכי הצדדים יהיו חופשיים בטיעוניהם.

תסקיר מבחן

5. בתסקיר שירות המבחן אשר הוגש לעיוני, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם מאסר בפועל אשר ירוצה בדרך של עבודות שירות, ומאסר מותנה.

שירות המבחן ציין כי הנאשם בן 20, רווק, המתגורר בתנאים מגבילים אצל הוריו. הנאשם סיים 12 שנות לימוד, כאשר לדבריו, בתום לימודיו עבד במספר עבודות מזדמנות, בין היתר עבד כשנה וחצי בעסק המשפחתי עם אביו. אביו נשוי לשתי נשים, ביניהן חולק את חייו. יחסיו של הנאשם עם אביו מורכבים, וזאת על רקע אלימות, אליה נחשף הנאשם בילדותו, מצד אביו.

עוד ציין שירות המבחן, כי מדיווח של שירות המבחן לנוער עולה כי הנאשם בעברו השתתף בקבוצה פסיכו חינוכית בתחום התעבורה וזאת בשל הבאתו לדין בגין עבירות של גניבת רכב וחבלה במזיד ברכב.

שירות המבחן ציין כי הנאשם שולב מאפריל 2013 בקבוצה טיפולית ייעודית, רגשית תרבות לצעירים מהמגזר הבדואי במסגרת שירותו, כאשר למפגשי הקבוצה הגיע הנאשם באופן סדיר ועקבי, השתתף בצורה פעילה וחשף תכנים אישיים, ואף ניכר ממנו כי הוא בעל יכולת להיתרם מקשר טיפולי. שירות המבחן התרשם בשעתו, כי הנאשם החל בתהליך שינוי ראשוני המסייע לו בהבנת דפוסים מכשילים בהתנהגותו אשר הביאו אותו בין היתר לביצוע העבירה.

במהלך חודש ספטמבר 2013, הועבר הנאשם לקבוצה טיפולית אחרת, הטרונגנית מבחינה תרבותית. שירות המבחן התרשם כי מעבר זה נחוה על ידי הנאשם כקשה ביותר מאחר ובקבוצה הקודמת חש כי מצא את מקומו וכי הוא בעל ערך ומשמעות, וכי במעבר זה בלטו קשייו. כן ציין שירות המבחן כי הנאשם הגיע למפגש הראשון, כאשר לשני המפגשים הבאים לא הגיע ואף למפגש שלאחר מכן הגיע באיחור רב, כי הנאשם התקשה להתחבר לחברי הקבוצה ולהיתרם ממנה, וכי זמן קצר לאחר מכן נעצר הנאשם ושוחרר בתנאים מגבילים לבית הוריו.

בשיחה שערך שירות המבחן עם הנאשם לאחר שחררו ממעצר לבית הוריו, התרשם שירות המבחן כי הנאשם חש תסכול רב לנוכח הימשכות ההליכים המשפטיים כנגדו ואת תחושתו כי משלם מחירים כבדים בגין השהות במעצר בית מלא לתקופה ממושכת. לדבריו, קיימת חשיבות רבה להשתלבותו במסגרת התעסוקתית בהקשר לשיקומו, מאחר והיא מאפשרת לו בין היתר לתמוך באימו ולסייע כלכלית לאחיו אשר מרצה מאסר, וכי השהות הממושכת בבית מסייעת לו בעריכת חשבון נפש בנוגע להתנהגותו ובהבנה ראשונית בנוגע למחירים שמשלם בעקבות מעשיו.

לעניין ביצוע העבירות בת"פ 13-01-23201, צוין כי הנאשם הסביר את ביצוען על רקע הצטרפותו לנסיעה עם מכר, כאשר לא ידע כי הרכב בו נסעו גנוב. לדבריו, בחירתו להשתמש בכפפות קשורה למזג האוויר ששרר באותו היום ואינה נובעת מכוונה לבצע עבירה.

בהתייחס לביצוע העבירות בת"פ 13-10-67626, צוין כי הנאשם הסביר את ביצוען על רקע קבלת ההמחאה מאדם אשר היה חייב לו בגין ברזל שמכר לו במסגרת עבודתו בעסק המשפחתי, כאשר התברר לנאשם כי ההמחאה גנובה בדיעבד. עוד ציין הנאשם באשר לאישום השני בכתב האישום, כי באותה העת עבד בבית אריזה במבטחים ונדרש להגיע לעבודה מוקדם מהרגיל, וכי מאחר ולא רצה לגרום לאי נוחות עבור מפקחו, הלך למקום עבודתו ללא ליווי.

באשר לביצוע העבירות בת"פ 11-08-30293, ציין הנאשם כי הוא ושותפו לביצוען תכננו לפרוץ לדירת דודו על מנת לגנוב את רכשו, כאשר הסביר את ביצוען על רקע שעמום שחשו. עוד ציין הנאשם כי הוא ושותפו התנצלו בפני דודו, ערכו סולחה ואף החזירו לו כסף עבור הרכוש שנגנב, וכי הוא חש בושה בשל מעשיו.

באשר לביצוע העבירה בת"ד 3089-07-13, ציין הנאשם כי נסע לבילוי עם חבריו וכי מאחר והחבר אשר שימש כנהג שתה אלכוהול, בחר להחליפו בנהיגה, מתוך דאגה לבטיחות הנוסעים, וזאת על אף שידע כי הוא נתון בשלילה.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם בעל יכולות קוגניטיביות תקינות ויכולות וורבליות טובות, עם זאת בעל מאפיינים בעייתיים, וכי כיום הוא נמצא בפרשת דרכים במובן של בחירת דרכו ואורחות חייו. ציין כי על אף הנתונים הבעייתיים, שפורטו בתסקיר, ניכר כי הנאשם בעל כוחות ומשאבים פנימיים חיוביים בכל הנוגע לתפקודו במסגרות חייו השונות, חינכויות ותעסוקתיות.

עוד התרשם שירות המבחן, באשר להתייחסות הנאשם לביצוע מעשיו, כי על אף שהביע חרטה על ביצועו, נראה כי הנאשם מתקשה לבחון דפוסים מכשילים בהתנהלותו, המהווים את הבסיס לביצוע העבירות, כי התייחסותו לביצוע העבירות מאופיינת בעמדה מצמצמת, וכי עד היום הוא ממוקד במחירים שמשלם בעקבות ההליכים המשפטיים המתנהלים כנגדו, ולא בהשלכות הפוגעניות הפוטנציאליות של התנהלותו.

אמנם שירות המבחן סבר כי הנאשם זקוק לטיפול תומך, אשר יסייע לו בהבנת דפוסי התנהגות אשר עומדים בבסיס מעורבותו בפלילים, ואף הנאשם הביע את רצונו לסיים את ההליכים המשפטיים המתנהלים כנגדו, אולם שירות המבחן התרשם כי הנאשם חווה גרסיה משמעותית לאחר פירוק הקבוצה הטיפולית הראשונה והוא כיום מתקשה לראות עצמו מתחיל מחדש את תהליך ההסתגלות למסגרת טיפולית ותנאיה. נוכח כל האמור לעיל, נמנע שירות המבחן מלבוא בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם.

שירות המבחן ציין, כי נוכח מאפייניו של הנאשם, הטלת עונש מאסר יגרום לכך שהנאשם יפעל בהתאם לדפוסי ההתנהגות השוליים, יפגע במאמצי השיקום שהשקיע הנאשם עד כה וקיים סיכון להעמקת מאפייני חשיבה והתנהגות שוליים.

נוכח כל האמור לעיל, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם מאסר בפועל אשר ירוצה בדרך של עבודות שירות, ומאסר מותנה, המהווה ענישה מוחשית וקונקרטי, אשר תחדד עבורו מחד את הגבולות והמחירים להישנות התנהגות דומה בעתיד אך לצד זאת תכיר בכוחותיו החיוביים בתחום התעסוקה וברצון שביטא לנהל את חייו באופן שונה מבעבר.

טענות הצדדים

6. המאשימה עותרת להטיל על הנאשם את העונשים הבאים: 44 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה ארוך ומרתיע על כל העבירות בהן הורשע, עבירות רכוש לרבות סיוע וניסיון לבצען, קנס כספי משמעותי ופיצוי למתלוננים. עוד עותרת המאשימה, בפרט, כי יש להטיל על הנאשם בגין עבירות נשוא ת"פ 23201-01-13, במסגרת חודשי המאסר אליהם עתרה לעיל, 16 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.

המאשימה הדגישה את חומרת העבירות אותן ביצע הנאשם, את ריבוי, את העובדה שבוצעו בסמיכות זמנים זו לזו, ואת העובדה שאת חלקן ביצע ביחד עם אחרים. כן הדגישה את הערכים החברתיים המוגנים הרבים של הזכות לקניינו של הפרט, פרטיותו ובטחונו האישי, אשר נפגעו מביצוע עבירות רבות אלה.

עוד ציינה המאשימה כי, למעט לעניין גובה הפיצוי שיוטל על הנאשם, אין להקל בעונשו בשל העובדה כי משפחתו שילמה למתלונן סכום כסף רב עבור רכושו אשר נבזז על ידי הנאשם.

המאשימה הפנתה לתסקירי המבחן אשר הוגשו לתיק בית משפט השלום בבאר שבע, מהם עולה כי הנאשם בתסקירו

הראשון הודה בביצוע העבירה, הודה כי תכנן את ביצוע העבירה מבעוד מועד, אולם התקשה לקחת אחריות על מעשיו. כן הפנתה להמלצתו המקלה של שירות המבחן בתסקיר המשלים אשר הוכן בעניינו של הנאשם, לפיה יש להטיל על הנאשם צו שירות לתועלת הציבור, וכן לתסקיר האחרון שהוגש בעניינו, ממנו עולה כי הנאשם לא שיתף פעולה עם שירות המבחן, לא הגיע לרצות את צו שירות לתועלת הציבור וכי שירות המבחן לא הצליח ליצור קשר עם הנאשם.

לעניין נסיבות הקשורות בביצוע העבירות בת"פ 30293-08-11, ציינה המאשימה את העובדה כי מעשה ההתפרצות נעשה באור יום, לאחר תכנון, ותוך שהנאשם ניצל את היכרותו עם המתלונן ואת סדר יומו, וכי חבר עם אחר כדי לבצע את העבירות.

באשר לת"ד 3089-07-13 (תעבורה אשקלון), הדגישה המאשימה את חומרת מעשיו של הנאשם, אשר נהג ברכב בזמן פסילת רישונו ובהיעדר ביטוח על רכבו, ואת הנזק אשר היה צפוי להיגרם מנהיגה זו.

לעניין העבירות נשוא ת"פ 23201-01-13, ציינה המאשימה את חומרת מעשיו של הנאשם אשר קשר קשר עם אחר, ובאור יום, גנב את רכבו של המתלונן לאחר שחיבל בו, ונהג ברכב כאשר הוא בזמן פסילה. עוד ציינה את העובדה כי תופעות ההתפרצויות וגניבת הרכבים הוגדרו כמכת מדינה וכי בית המשפט מצווה להילחם מלחמת חורמה כנגד המבצעים אותן.

המאשימה הדגישה בעניין תיק זה, כי אמנם הנאשם הודה בביצוע העבירות, אולם הודיה זו ניתנה לאחר ניהול הליך הוכחות, בו נשמעו 5 עדים, וביניהם המתלונן. עוד ציינה המאשימה כי על בית המשפט לשים לנגד עיניו בעת פסיקת פיצויים, את מצבו הקשה של המתלונן שבא לידי ביטוי בעדותו בפני בית המשפט, ולכך שמדובר באדם מבוגר וחולה מאוד.

בהתייחס לעבירות נשוא ת"פ 67626-10-13, ציינה המאשימה את חומרת מעשיו של הנאשם אשר הפר את תנאי שחרורו, יצא מביתו, ובנוסף החזיק בהמחאה על סך של 27,000 ₪, כאשר ישנו חשד סביר כי המחאה זו גנובה. מעשיו אלו של הנאשם מעידים על כך שאינו מתחשב בהחלטות בית המשפט, וכי הן אינן מחייבות אותו.

עוד ציינה המאשימה לעניין תיק זה את העובדה כי כתב האישום מכיל שני אישומים כנגדו, כאשר האישום השני התבצע כ-3 חודשים לאחר ביצוע העבירה נשוא האישום הראשון, כי נראה שהנאשם אינו מרסן את התנהגותו, ואף ההליכים המשפטיים המתנהלים כנגדו ושירות המבחן אין בהם כדי להביא לריסון התנהגותו.

לעניין נסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות, ציינה המאשימה כי לנאשם רישום קודם שהסתיים ללא הרשעה בבית משפט לנוער בגין עבירות שבל"ר ונטישה, כי הנאשם ביצע את העבירות דן בסמיכות זמנים לביצוע העבירה האמורה ובכך ניצל את חסדי בית המשפט עימו. לטענת המאשימה, אין לראות את הנאשם כנעדר עבר פלילי, שכן יש ליתן משקל לכך שהוא הודה בארבעה תיקים שונים שבוצעו ברצף כרונולוגי.

כן ציינה כי לנאשם הרשעה קודמת מבית משפט לתעבורה בגין עבירה של אי ציות לשוטר, בגינה הוטלו עליו פסילת רישונו ופסילה מותנית, וכי הנאשם ביצע את העבירה האמורה יומיים בלבד לפני ביצוע העבירות נשוא תיק זה.

באשר לתסקיר שירות המבחן שהוגש לבית המשפט טענה ב"כ המאשימה, כי הוא בעיקרו שלילי, מעיד על כך שהנאשם איננו לוקח אחריות מלאה על העבירות אותן ביצע ומצמצם את חלקו בהן; כי הנאשם איננו משתף פעולה באופן אמיתי וקבוע עם הטיפול; כי הוא בעל מאפיינים בעיתיים; וכי ישנו פער בין מה שנכתב בגופו של התסקיר לבין המלצתו בסופו, כאשר בגוף התסקיר נמסר כי הנאשם החליף מקומות עבודה בתכיפות ולסירוגין היה אף מובטל, ומנגד לכך בהמלצתו הסופית ציין שירות המבחן כי הנאשם שמר על יציבות תעסוקתית.

עוד הפנתה המאשימה לדבריו של הנאשם באשר לת"פ 30293-08-11, לפיהם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן בשל הנטל הכלכלי הכרוך בייצוגו, וטענה כי יש בדבריו מן המניפולציה, שכן הנאשם בתיק האמור יוצג על ידי הסנגוריה הציבורית.

7. ב"כ הנאשם עותרת לכך שבית המשפט יאמץ את המלצת שירות המבחן, ויטיל על הנאשם מאסר בפועל אשר ירוצה בדרך של עבודות שירות.

לטענת הסנגורית, על בית המשפט לסטות ממתחמי הענישה ההולמים את העבירות בהן הורשע הנאשם, וזאת לאור הליך השיקום אותו החל הנאשם ולאור סיכוי השיקום הממשי הקיים בעניינו של הנאשם.

בהתייחס לעבירות נשוא ת"פ 30293-08-11, הדגישה הסנגורית כי הנאשם הודה במיוחס לו בהזדמנות הראשונה; כי נערכת סולחה בין משפחת הנאשם והנאשם הנוסף לבין המתלונן בתיק זה, כאשר במסגרתה פוצה המתלונן בסכום כסף שווה ערך לנזק הנגרם לו, ואף הצדדים יישרו את ההדורים ביניהם ברמה הבינאישית; כי הנזק אשר נגרם ואף היה עלול להיגרם מביצוע העבירות הינו ברף הנמוך, שכן לא נגרם נזק לדירת המתלונן; וכן כי הנאשם ביצע את עבירת ההתפרצות כאשר ידע כי המתלונן לא נמצא בביתו.

בהתייחס לעבירות נשוא ת"פ 67626-10-13, הדגישה הסנגורית כי מדובר בהפרת הוראה חוקית אחת אשר התבצעה במהלך שהותו של הנאשם במעצר בית במשך תקופה ארוכה, וכי לא נלוו לה עבירות נוספות. עוד ציינה, כי הנאשם יצא מביתו כשעה וחצי עובר לשעה בה היה מותר לנאשם לצאת לשם עבודה, כי הוא הודה במיוחס לו בהזדמנות הראשונה ולקח אחריות על שעשה, כאשר בין היתר הודה בעבירת החזקת נכס החשוד כגנוב כיוון שלא היו בידיו הוכחות לדרך בה הגיעה ההמחאה לידו.

באשר לעבירות נשוא ת"פ 23201-01-13, ציינה הסנגורית כי כתב האישום תוקן באופן משמעותי, וכי רק ידית האיתות וחובק ההגה ברכב ניזוקו כתוצאה מעבירה זו.

הסנגורית הפנתה לתסקיר שירות המבחן אשר הוגש בעניינו של הנאשם, ממנו עולה כי הנאשם נבחן במסגרת שירות המבחן במשך תקופה ארוכה, במהלכה השתתף בקבוצה טיפולית במשך שנה, וכי האמור בתסקיר המבחן לא נכתב על בסיס היכרות שטחית עם הנאשם. לדבריה, הנאשם אמנם לא הגיע לחלק מן המפגשים, אולם הסיבה להיעדרותו נעוצה בעובדה כי הוא נעצר ולעיתים אף לא היה מקבל אישור יציאה ממעצר הבית לצורך הגעה למפגשים אלו. כן ציינה הסנגורית כי על אף היעדרויותיו של הנאשם, שמר על קשר רציף עם קצינת המבחן בכל התקופה האמורה. כן הפנתה הסנגורית להמלצת שירות המבחן, לפיה הטלת עונש בדמות מאסר בפועל על הנאשם יפגע בתהליך השיקום אותו עבר, יחשוף אותו להתנהגות שולית ועבריינית, ואף יעמיק את דפוסי המחשבה והתנהגות השוליים הקיימים אצל הנאשם, וכי מעצר הבית אשר הוטל עליו היווה עבורו גורם מרתיע.

עוד עתרה הסנגורית לכך שבית ייתן משקל לעובדה כי הנאשם שהה במעצר בית מלא, ובתנאים מגבילים במשך תקופה ארוכה שנמשכה כשנה וחצי, כאשר 5 חודשים מתוכה הותר לנאשם לצאת לעבודה; כי הנאשם ריצה 19 ימי מעצר במסגרת תיקי המעצר שהתנהלו כנגדו; לגילו הצעיר של הנאשם, אשר נמצא בתחילת דרכו; לעובדה כי הנאשם נעדר הרשעות קודמות, כאשר לא ניתן לקבל את עתירה המאשימה כי יש לראות בתיקים הרבים בהם הודה כ"עבר פלילי"; כי העבירות בוצעו על יד הנאשם במהלך תקופה קשה שחווה בחייו, כמפורט בתסקיר שירות המבחן; כי אין ליתן משקל לכך שעבד עד עתה בעבודות מזדמנות נוכח גילו הצעיר; לכך שחלק מן העבירות בוצעו לפני שנה, שנתיים ואף שלוש שנים; כי הנאשם בימים אלה עובד בעבודה קבועה; לנסיבותיו האישיות הקשות המפורטות בתסקיר, ולכך שמצבם הכלכלי שלו ושל בני משפחתו קשה.

8. הנאשם בדברו האחרון ציין כי עשה טעויות, וכי הוא מעוניין להשתקם ולפתוח דף חדש בחייו. עוד ציין, כי ביצע את העבירות בהן הורשע כאשר היה צעיר יותר, כי זוהי הפעם הראשונה בה מתנהלים הליכים משפטיים כנגדו, וכי ענישה של מאסר בפועל איננה הענישה הראויה לו.

דין והכרעה

9. העיקרון המנחה בענישה, בהתאם לסעיף 40ב' לחוק העונשין, תשל"ז-1977, הוא עיקרון ההלימה. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות אותן ביצע הנאשם, בהתאם לעקרון הקבוע בסעיף 40ג' לחוק העונשין, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בהן, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

10. הערכים החברתיים המוגנים אשר נפגעו מביצוע העבירות אותן ביצע הנאשם, הינם הגנה על שלום הציבור ורכושו, הגנה על תחושת בטחון הציבור, מניעת תכנון מוקדם של פשעים, וכן פגיעה בשלטון החוק.

11. הנאשם ביצע עבירות רבות ומגוונות, כאשר כל אחת מהן בנפרד היא חמורה, ומידת פגיעתם בערכים החברתיים המוגנים האמורים הינה גבוהה ומשמעותית. הנאשם פרץ לרכבו של המתלונן בצוותא חדא עם הנאשם הנוסף, וגנב אותו בכך ששבר את חובק ההגה ברכב, הוציא את החלק האחורי של הסוויץ, הניעו ונסע מהמקום, תוך גרימת נזקים לרכב ובעת שרישיונו נפסל לנהיגה; התפרץ לדירת מגורים של המתלונן, בצוותא חדא עם הנאשם הנוסף, בכך שפתח את דלת הבית באמצעות מפתח שהיה מונח מעל הדלת, גנב מהדירה תכשיטי זהב וכסף מזומן בסך ₪ 800, ואף מכר את הרכוש הגנוב האמור בשטחי הרשות הפלסטינית תמורת ₪ 10,000; נהג ברכב בעת שרישיונו נפסל לנהיגה וללא ביטוח; החזיק על גופו המחאה על סך ₪ 27,000 שיש עליו חשד סביר כי הוא גנוב; ואף הפר את תנאי שחרורו ושהה מחוץ למעצר ביתו כאשר אסור היה עליו לעשות כך.

בעניין חומרתה של עבירת ההתפרצות, והענישה הראויה בגינה, יפים דבריו של כבוד השופט ח' מלצר בע"פ 7453/08 **מדינת ישראל נ' אואזנה** (2008):

"לגישתי, כינוי עבירות של פריצה וגניבה מבתיים, רק "כעבירות נגד הרכוש" (כפי שמקובל לקרוא לעבירות מסוג זה), הינה הגדרה מוטעית. זאת מאחר שפריצה לביתו של אדם, טומנת בחובה לעיתים קרובות לא רק נזק כלכלי רב, אלא גם צער ועוגמת הנפש הנגרמים לקרבנות של עבירות אלה. הנה כי כן, אין מדובר בעבירות נגד רכוש גרידא, אלא בעבירות הפרות את פרטיותו של האדם בצורה הגבוהה ביותר. זאת ועוד הגדרת עבירות אלו "כעבירות רכוש", נותנת תחושה מצמצמת וקונוטציה שגויה - לסובבים, באשר למהות העבירות שהתבצעו, הפוגעות במהות המתמצית באמירה: "ביתו של האדם - מבצרו". ברגע שביתו של אדם נפרץ, תחושת חוסר אונים וחוסר ביטחון ממלאת את ליבו. הנה כי כן, הפריצה אינה רק לבית- מבחינה פיזית, אלא בעיקרה חדירה לתוך התא האישי- משפחתי השמור ביותר של האדם".

כן ראו את שנקבע ברע"פ 1708/08 **מרדכי לוי נ' מדינת ישראל** (2008):

"בית המשפט המחוזי צדק גם צדק משהטעים את הצורך בחומרה בענישה בעבירת התפרצות ובעבירות הרכוש בכלל, שהיו-אפשר לומר- למכת מדינה, למקור דאגה וטרוניה לאזרחים רבים ולפגיעה בתחושת ביטחונם...ראוי כי פורצים או פורצים בפוטנציה ידעו כי עלולים הם למצוא עצמם, משיילכדו, מאחורי סורג ובריח כדי לפטור מעונשם, ולו תקופה מה, את הציבור".

12. אשר לעבירות הרכב בהן הורשע הנאשם, לא מכבר נקבע בפסיקה כי עבירות אלה הפכו למכת מדינה. הפגיעה אשר עבירות אלה גורמות לתחושת הביטחון של הציבור, הינה קשה ומשמעותית. כמו כן, עבירות אלה גורמות

לנזק כלכלי ממשי. לפיכך, נדרש בית המשפט להחמיר בענישה במקרים של התפרצויות לכלי רכב וגניבת כלי רכב. לעניין זה יפים דבריו של כבוד השופט א' רובינשטיין בע"פ 11194/05 **אבו סבית נ' מדינת ישראל (2006)**:

"למרבה הצער, תופעת גניבות הרכב טרם נעקרה משורש, ומכת המדינה שאליה נדרש בית משפט זה לפני בדיוק עשור... כמעט שהפכה לעשר מכות; היא ממשיכה לנגוס ברכושם של רבים, ופגיעתה רעה כלכלית ואנושית. המעט שבידי בית משפט זה לעשות הוא לחזק את ידיהם של בית המשפט הדיוניים בראייה מחמירה של העבירות הכרוכות בכך".

13. אף עבירת הנהיגה בזמן פסילה היא עבירה חמורה שיש בה כדי לסכן את הציבור. יפים לעניין זה דברי כב' השופט א' א' לוי ברע"פ 6115/06 **מדינת ישראל נ' אבו לבן (2007)**:

"נדמה כי אין צורך להרחיב אודות החומרה הכרוכה בנהיגה בזמן פסילה. בביצוע מעשה כזה מסכן הנהג, שכבר הוכיח בעבר כי חוקי התעבורה אינם נר לרגליו, את שלום הציבור - נהגים והולכי רגל כאחד; הוא מבטא זלזול בצווים של בית-המשפט; הוא מוכיח, כי לא ניתן להרחיק אותו נהג מהכביש כל עוד הדבר תלוי ברצונו הטוב (רע"פ 410/04 **מזרחי נ' מדינת ישראל**, לא פורסם, מיום 7.3.04; רע"פ 7019/04 **אופיר נ' מדינת ישראל**, לא פורסם, מיום 12.8.04; רע"פ 9399/04 **קרקי נ' מדינת ישראל**, לא פורסם, מיום 30.1.05; רע"פ 3878/05 **בנגוזי נ' מדינת ישראל**, לא פורסם, מיום 26.5.05; רע"פ 7523/06 **מואסי נ' מדינת ישראל**, לא פורסם, מיום 25.9.06). על כן נקבע בסעיף 67 לפקודת התעבורה, כי "מי שהודע לו שנפסל מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה, וכל עוד הפסילה בתקפה הוא נוהג ברכב שנהיגתו אסורה בלי רישיון לפי פקודה זו ... דינו - מאסר שלוש שנים".

...שיקולים נוספים הבאים בחשבון הם הרצון להתמודד עם התופעה של נהיגה בזמן פסילה, שעל חומרתה הרבה כבר עמדתי, והצורך לשגר מסר ענשי חד וברור כדי להרתיע את ציבור הנהגים. נסיבות ביצוע העבירה ונסיבותיו האישיות של הנאשם הקונקרטי אף הן מהוות נתונים מן העניין. אין דינו של נאשם שלחובתו שורה ארוכה של עבירות תעבורה, ועבירות של נהיגה בזמן פסילה בפרט, כדין מי שנוהג לציית בדרך כלל להוראות החוק. כאן מתגלה פעם נוספת תפקידו החשוב של השופט בהפעלת שיקול הדעת המסור לו בבחירת רכיבי העונש ומידתו בכל מקרה המונח לפניו".

14. לעניין נסיבות הקשורות בביצוע העבירות, יש לשקול לחומרה את העובדה כי חלק מן העבירות בוצעו ביחד עם אחר; לכך שהנאשם תכנן לכל הפחות את ביצוע חלקן של העבירות, כגון התפרצות לדירת מגוריו של המתלונן בעת שידע הנאשם כי המתלונן לא נמצא בביתו, וכן הצטיידות בכפפות בעת הפריצה לרכב; כי עבירת ההתפרצות לדירה נעשתה באור יום וללא מורא, כאשר באופן זה הגדיל הנאשם את הסיכון כי העבירות יבוצעו תוך אלימות וסיכון חיי אדם, וכי עובדה זו מעידה על עזות מצחו של הנאשם והיעדר כל מורא מהחוק (בש"פ 8806/07 **לוי נ' מדינת ישראל**, תק-על 2007(4), 829). וכן סיכן את ביטחונם של הנוסעים עימו ברכב ושל הציבור, כאשר נהג בעת פסילת רישיונו מלנהוג.

כן יש לשקול לחומרה, את הנזק הרב אשר נגרם למתלוננים, אשר רכושם הפרטי הרב ויקר הערך נגנב מהם, כאשר אחד מהמתלוננים הינו אדם מבוגר וחולה, ואת הנזק אשר היה צפוי לקרות מהעבירות המסוכנות אותן ביצע הנאשם.

לקולא יש לשקול כי לעבירת ההפרה החוקית לא נלוו עבירות נוספות, וכי הנאשם החזיר למתלונן סכום כסף בשווי הרכוש אותו גנב ממנו ובכך מזער את הנזק הנגרם למתלונן.

15. במקרה דנן, מדובר בריבוי עבירות המהוות אירועים רבים, ועל כן יש לקבוע מתחם עונש הולם לכל אירוע בנפרד, כהוראת סעיף 40 לחוק.

בנסיבות המפורטות לעיל, סבורני כי מתחם העונש ההולם את העבירות נשוא ת"פ 30293-08-11 נע בין 6 חודשי מאסר בפועל לבין 18 חודשי מאסר בפועל.

מתחם העונש ההולם את העבירות נשוא ת"פ 13-01-23201 נע בין 6 חודשי מאסר לבין 24 חודשי מאסר בפועל.

מתחם העונש ההולם את העבירות נשוא ת"פ 13-10-67626 נע בין מאסר מותנה לבין מספר חודשי מאסר בפועל.

מתחם העונש ההולם את העבירות נשוא ת"פ 13-07-3089 נע בין מאסר מותנה למספר חודשי מאסר בפועל.

16. בגזירת העונש המתאים לנאשם שלפניי, יש לשקול לחומרה את העובדה כי לנאשם רישום פלילי ללא הרשעה, מבית המשפט לנוער בקרית גת, בגין עבירת שבל"ר ונטישה, והרשעת תעבורה קודמת אחת, בגינה הוטל על הנאשם קנס כספי, פסילה ופסילה מותנית.

כן יש ליתן משקל רב לכך שהעבירות בוצעו זו אחר זו, על פני תקופה של כשלוש שנים. מדובר מחד בעבירות שבוצעו בסמיכות מסוימת, ואולם אין מדובר בסמיכות כזו שניתן לראותה כאירוע אחד או כמעידה חד פעמית. מדובר במספר שנים, בהן הנאשם ביצע עבירות שונות ומגוונות, על חוקים שונים, פעם אחר פעם, באופן המלמד על אימוץ דפוס התנהגות עברייני. בשל כך אף אין ליתן משקל לחלוף הזמן ממועד ביצוע העבירה הראשונה, שכן מאז ביצועה, ביצע בקביעות עבירות רבות נוספות.

כן יש לשקול לחומרה את התסקיר שניתן בעניינו של הנאשם שהוא בעיקרו שלילי, ממנו עולה כי הנאשם מתקשה לקחת אחריות על מעשיו, כי התייחסותו לעבירות אותן ביצע מאופיינת בעמדה מצמצמת, כי הוא ממוקד כיום במחירים אותם הוא עצמו משלם בעקבות ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו, ולא בהשלכות הפוגעניות הפוטנציאליות של התנהגותו, וכי הוא מתקשה לבחון את דפוסי התנהלותו המכשילים. כן יש ליתן משקל לכך שהנאשם מספק הסברים שונים לביצוע מעשיו ואף תולה את האשמה באחרים, ואינו מביע אמפתיה כלפי המתלוננים.

כן יש לשקול כי על אף חווייתו החיובית מההליך הטיפולי אותו החל בעבר, חווה הנאשם רגרסיה משמעותית כפי שפורט בתסקיר, וכיום הוא מתקשה לראות עצמו חוזר ומשתלב בהליך טיפולי, על אף שהתרשמות שירות המבחן הינה כי הוא זקוק לטיפול כאמור.

17. לקולא יש לשקול את העובדה כי הנאשם הודה בביצוע העבירות, והביע בבית המשפט רצון להשתקם ולתקן את דרכיו; את הליך השיקום אותו החל הנאשם, כאשר בחלקו הפגין את הירתמותו אליו ואת רצונו לשקם את חייו; כי חלק מכתבי האישום תוקנו באופן משמעותי; את גילו הצעיר של הנאשם; את נסיבות חייו הקשות של הנאשם כפי שפורטו בהרחבה בתסקיר שירות המבחן; את מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם ומשפחתו; את האמור בתסקיר כי על אף נתונים בעייתיים בנאשם, שפורטו בתסקיר, ניכר כי הוא בעל כוחות ומשאבים פנימיים חיוביים בכל הנוגע לתפקודו במסגרות חייו השונות, חינוכיות ותעסוקתיות; את העובדה כי הנאשם מפגין יציבות תעסוקתית לאחרונה; ואת העובדה כי הוא היה מצוי בתנאים מגבילים תקופה ארוכה, דבר שעל פי התסקיר מסייע לו בעריכת חשבון נפש בנוגע להתנהגותו ובהבנה ראשונית בנוגע למחירים שמשלם בעקבות מעשיו.

18. לא מצאתי כי בנסיבות העניין מתקיימים התנאים החריגים ביותר לסטייה ממתחם העונש לקולא. הנאשם אמנם החל בהליך טיפולי, אולם בהמשך, ולפני שסיים את הטיפול, הפסיק לשתף פעולה, מטעמים כאלה או אחרים, וכיום, על אף ששירות המבחן סבור כי יש מקום כי ימשיך בטיפול, הוא התרשם כי הנאשם חווה רגרסיה משמעותית לאחר פירוק הקבוצה הטיפולית הראשונה והוא כיום מתקשה לראות עצמו מתחיל מחדש את תהליך ההסתגלות למסגרת טיפולית ותנאיה. לפיכך שירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית. בנסיבות אלה, איני סבורה כי מדובר בשיקום ובשינוי אורחות חיים המצדיק סטייה ממתחם העונש ההולם.

19. לאחר ששקלתי את מלוא השיקולים המפורטים לעיל, נוכח חומרת העבירות המיוחסות לנאשם, נסיבותיהן,

והשיקולים לחומרה שפורטו לעיל, איני סבורה כי ניתן לקבל את המלצת שירות המבחן ולהסתפק במאסר בדרך של עבודות שירות בלבד. כאמור, הנאשם הורשע בעבירות רבות וחמורות, שהעונש הראוי בגין רובן בנפרד הינו עונש של מאסר בפועל לא כל שכן בגין הצטברותם. לכך מתווספים השיקולים הנוספים לחומרה שפורטו לעיל. השיקולים לקולא שפורטו יישקלו לעניין משך תקופה המאסר שתוטל עליו.

20. נוכח כל האמור לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל לתקופה של 12 חודשים, בניכוי 19 ימי מעצרו - מיום 7.1.13 ועד 17.1.13, ומיום 29.10.13 ועד 5.11.13.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים, והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מיום שחרורו לא יעבור הנאשם כל עבירת רכוש ו/או עבירה כפי זאת שבביצועה הורשע בתיק זה.

ג. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או להחזיק ברישיון נהיגה למשך שנה מיום שחרורו מן המאסר. הנאשם יפקיד במזכירות בית המשפט בסמוך לפני מועד שחרורו את רישיון הנהיגה, וככל שאין בידו רישיון כאמור, יפקיד הצהרה מתאימה.

ד. 6 חודשי פסילה על תנאי, והתנאי הוא שלא יעבור במשך שנתיים מהיום עבירה של נהיגה בזמן בפסילה ו/או נהיגה ללא פוליסת ביטוח.

ה. הנאשם ישלם קנס בסך 3,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בתוך 30 יום מהיום.

ו. הנאשם ישלם 2,000 ₪ פיצוי לכל אחד מהמתלוננים, עד תביעה 1 בת"פ 30293-08-11 ועד תביעה 1 בת"פ 23201-01-13. הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט בתוך 60 ימים מהיום.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה והודעה היום ב' ניסן תשע"ד, 02/04/2014 במעמד הנוכחים.

שרון קיסר, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

עמוד 10

נוכח תקופת המאסר שהושתה על הנאשם, אני מעכבת את ביצוע רכיב המאסר בגזר הדין למשך 45 יום, זאת בכפוף להפקדה כספית נוספת של ₪ 2,000 לתופקד עד ליום 3.4.14 בשעה 12:00.

בנוסף, מוצא בזאת צו עיכוב יציאה מן הארץ.

רשמתי לפניי את הצהרת הנאשם כי אין לו דרכון.

אשר לתשלומים - הקנס והפיצוי ישולמו ב- 10 תשלומים שווים ורצופים, התשלום הראשון החל מיום 1.6.14 והיתר בכל 1 לכל חודש שלאחר מכן.

לא ישולם תשלום אחד במועדו, תעמוד היתרה לפרעון מיידי.

המוצגים: צעיף, קפוצ'ון, כפפות ומפתח לרכב - יושמדו.

ניתנה והודעה היום ב' ניסן תשע"ד, 02/04/2014 במעמד הנוכחים.

שרון קיסר, שופטת

קלדנית: איילת סוסן

הוקלדעלידיאורליכהן